

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถ

ด้านการเขียนและความคิดริเริ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านหนองกงสว่าง จังหวัดขอนแก่น

The Effects of Organizing Learning Activities with the Use of Creative Thinking Process on
Writing Ability and Originality of Prathom Suksa VI Students
at Ban Nongkungsawang School in Khon Kaen Province

สถิตย์ กลุ่มเหรียญทอง (Satit Klumrianthong)* ดร.อภิรักษ์ อนะมาน (Dr.Apirak Anaman)**

ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร (Dr.Nithipat Mekkhachorn)***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการเรียนรู้ซินเนคติกส์ ก่อน และ หลังการเรียนรู้ และ เพื่อเปรียบเทียบความคิดริเริ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์รูปแบบการเรียนรู้ซินเนคติกส์ ก่อน และ หลังการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านหนองกงสว่าง สพป.ขอนแก่น เขต 3 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1)แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ซินเนคติกส์ จำนวน 14 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง (2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน 1 ข้อ (3) แบบทดสอบวัดความคิดริเริ่ม 1 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียน และความคิดริเริ่มของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการเรียนรู้ซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purpose of this research were to Compare Writing Ability of Prathom Suksa VI Students Learning by Using Creative Thinking process, Synectics Instructional Model, between before and after Learning and to Compare Originality of Prathom Suksa VI Students Learning by Using Creative Thinking process, Synectics Instructional Model, between before and after Learning. The sample were 15 Prathom Suksa VI Students , in the first semester of 2012 academic year of Ban Nongkungsawang School, the Educational Service Area Office Khonkaen 3. The research tools were the 14 lesson plans Using Synectics Instructional Model , and Writing Ability Test and Originality Test. The data was analyzed by means, percentage, standard deviation and t-test. The findings results that: Writing Ability and Originality of Students learning by Using Creative Thinking Process, Synectics Instructional Model, affter Learning had statistical significance higher than before learning in all aspects at the .05 level.

คำสำคัญ: การเขียน ความคิดริเริ่ม กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์

Key Words: Writing, Originality, Creative Thinking Process,

*นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

** อาจารย์ ประจำสาขาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บทนำ

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งทักษะหนึ่งในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะในยุคของการติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดนของคนในประชาคมอาเซียนและทั่วโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง ในการส่งข่าวสารต่างๆรอบข้าง การเขียนมีความสำคัญมากขึ้น เพราะภาษาเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรที่เชื่อถือได้กว่าคำพูดและสามารถใช้เป็นหลักฐานที่สำคัญได้ดียิ่งด้วย นอกจากนี้การเขียนยังเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา และการศึกษาล่าเรียน ด้วยเหตุที่การเขียนเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงพฤติกรรมและความคิดของผู้เขียน ดังนั้นจึงควรให้มีการฝึกฝนทักษะการเขียนมากๆ ฝึกใช้ไหวพริบและความพยายามอย่างมาก การเขียนนั้นต้องอาศัยหลักวิชาและศิลปะ ผู้ที่เขียนได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม ประกอบกับการเป็นผู้ฟังมาก (สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2531: 27)

การคิดริเริ่มเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ ที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในด้านการเขียนและการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

การเขียนในระดับต่างๆของนักเรียนแต่ละระดับเป็นสิ่งที่ฝึกฝนได้ ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญ ครูผู้สอนจะทำอย่างไร จึงจะทำให้ผู้เรียนอยากจะเขียน อยากจะคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ครูผู้สอนจะมีวิธีการสร้างแรงจูงใจหรือจะกระตุ้นผู้เรียนอย่างไร ให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการคิดริเริ่ม เมื่อคิดริเริ่มแล้วมีข้อมูลที่จะเขียนจึงจะสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดในเรื่องที่แปลกใหม่ น่าสนใจ ทำให้ ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย ดังนั้นงานเขียนที่ออกมาจะส่งผลถึงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูด้วย

ในปีการศึกษาที่ผ่านมาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเขียนพบว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จ

เท่าที่ควร ปัญหาในการเขียนนั้นมีหลายลักษณะ เช่น เขียนพยัญชนะ สระไม่ได้ สะกดคำผิด เว้นวรรคตอน และย่อหน้าไม่ถูกต้อง ใช้คำไม่เหมาะสม ลำดับความคิดในการเขียนไม่ค่อยได้ ลายมืออ่านยาก และไม่มีความคิดริเริ่มที่จะเขียน รวมทั้งไม่มีข้อมูลในการเขียนเป็นต้น (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2535)

จากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 สอบเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2554 ฉบับที่ 2 – ค่าสถิติระดับโรงเรียนแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ รัส โรงเรียน 1040030168 โรงเรียนบ้านหนองกุงสว่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าสถิติ ดังตารางที่ 1.1

มาตรฐาน ท 2.1	100.00	0.00
มาตรฐาน ท 3.1	100.00	0.00

จากตารางที่ 1.1 การรายงานผลการ ทดสอบระดับชาติ (O-NET) สาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกุงสว่าง พบว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 0 ต่ำกว่าระดับ จังหวัด ระดับสังกัดระดับประเทศ ซึ่งให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน จำเป็นอย่างยิ่งที่ทางโรงเรียนต้องรีบดำเนินการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนจึงมีความต้องการดำเนินการหาทางแก้ไขปัญหานี้โดยกระบวนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนที่หลากหลาย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการที่น่าจะมีความเหมาะสมในการนำไปใช้แก้ปัญหาด้านการเขียนและความความคิดริเริ่มให้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองกุงสว่าง

รูปแบบของกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ มีนักการศึกษาหลายท่าน เช่น กิลฟอร์ด (Guilford :1950)

ทอร์เรนซ์ (Torrance :1962), จอยส์ และวิล (Joyce and Weil :1966) เสนอว่าการสอนแบบเน้นกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นแนวการสอนที่มีจุดประสงค์หลักคือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยกันผลิตหรือสร้างข้อมูลที่ใช้ในการเขียนขึ้น ให้โอกาสและเวลาที่เหมาะสมต่อการทบทวน แก้ไข หรือปรับปรุงการเขียนใหม่เป็นวิธีการพัฒนาความสามารถในการเขียนศูนย์กลางการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนร่วมในการประเมินงานเขียนของตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือแนะนำการเขียนในบางครั้งการจัดกิจกรรมเน้นการปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิจัยโดยนำเอารูปแบบการจัดการเรียนการสอนกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการเรียนรู้จินตนาการของ จอยส์ และวิล มาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลองคิดแก้ปัญหาด้วยแนวคิดใหม่ๆ ที่ไม่เหมือนเดิมไม่อยู่ในสภาพที่เป็นตัวเองลองใช้ความคิดในฐานะที่เป็นคนอื่นหรือสถานการณ์ต่างๆ สภาพการณ์เช่นนี้ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มใหม่ๆ และเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนเนื่องจากกระบวนการสอน รูปแบบจินตนาการนี้ยังไม่เคยนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนแห่งนี้ มาก่อน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกงสว่าง ซึ่งเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบจินตนาการ ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดริเริ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบจินตนาการ ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกงสว่าง ที่เรียนด้วยกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบจินตนาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความคิดริเริ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์รูปแบบจินตนาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งเชิงทดลองใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังการทดลอง (One group pretest-posttest design)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกงสว่าง จังหวัด ขอนแก่น
- 2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกงสว่างจังหวัด ขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 15 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ รูปแบบจินตนาการ
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการเขียนและความคิดริเริ่ม

4. ขอบข่ายเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ขอบข่ายเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ด้านการเขียน และความคิดริเริ่ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวนแผนการเรียนรู้ทั้งหมด 14
แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 28 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการอย่างหนึ่ง เป็นการขยายขอบเขตความคิด ออกไปจากกรอบที่มีอยู่แล้วไปสู่ความคิดใหม่ๆ ที่จะได้ คำตอบที่ดีที่สุดให้กับสิ่งที่เราคิด กล่าวที่จะคิด แตกต่าง สมมติตนเองเปรียบเทียบกับสิ่งต่างๆ สร้างคำ ขัดแย้งในตนเองเพื่อให้เกิดความคิดตามจินตนาการและ ประสบการณ์ที่แตกต่างกันเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้มีความคิดริเริ่มแปลกใหม่ ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ ชินเนคติกส์ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดงานและเงื่อนไขของงาน

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบแบบตรง หรืออุปมา แบบตรง (Direct Analogy)

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบแบบบุคคลหรืออุปมา แบบบุคคล (Personal Analogy)

ขั้นที่ 4 การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง หรือ อุปมาแบบคู่คำขัดแย้ง (compressed analogy)

ขั้นที่ 5 การเปรียบเทียบแบบตรงหรืออุปมา แบบตรง ครั้งที่ 2

ขั้นที่ 6 การทำงานใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ความสามารถในการเขียน หมายถึง กระบวนการ ความสามารถในการเรียบเรียงข้อความของนักเรียน โดยใช้ประสบการณ์ของตนเองความคิดคำนึงหรือ จินตนาการในการเขียน ด้วยถ้อยคำที่สละสลวย ได้ ใจความ มีการใช้คำ วลี ประโยค ที่ถูกต้องเหมาะสม ลำดับความคิด ซึ่งได้มาจากการวัดโดยใช้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความคิดริเริ่ม หมายถึง ค่าคะแนนความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ใช้จินตนาการ ความคิดคำนึงหรือประสบการณ์ของตนเองในการเขียน

มีแนวคิดที่แปลกใหม่น่าสนใจ ซึ่งได้จากการวัดด้วย แบบทดสอบวัดความคิดริเริ่ม ตามวิธีการของ Cropley ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการ คิดเชิงสร้างสรรค์รูปแบบชินเนคติกส์ จำนวน 14 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 28 ชั่วโมง

1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการ เขียน แบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ

1.3 แบบทดสอบวัดความคิดริเริ่มแบบ อัตนัย จำนวน 1 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและ แบบทดสอบวัดความคิดริเริ่ม ใช้ทดสอบก่อนเรียน เป็น ข้อสอบแบบอัตนัย อย่างละ 1 ข้อ รวมทั้งหมด 2 ข้อ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 14 แผนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ชินเนคติกส์ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบหลังเรียนมาทดสอบกับ นักเรียนแล้วเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลัง เรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการ วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าที่ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องนี้พบว่า

1) ความสามารถด้านการเขียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการคิดเชิง สร้างสรรค์รูปแบบชินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความคิดริเริ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์รูปแบบ ซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน ด้วยกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบ ซินเนคติกส์ หลังการเรียนรู้อุมีความสามารถในการเขียน และความคิดริเริ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนรู้อุเพราะ รูปแบบการเรียนรู้อุแบบซินเนคติกส์เป็นรูปแบบการ เรียนรู้ที่มีแนวคิดว่ ความคิดริเริ่มซึ่งเป็นองค์ประกอบ หนึ่งของความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้ และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อ ส่งเสริมความคิดริเริ่มของนักเรียนได้ โดยการใ้ กระบวนการคิดริเริ่มกับการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย เป็นเครื่องมือในการคิดสอดคล้องกับแนวคิดของ จอยส์ และวิล ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ กระบวนการคิดสร้างสรรค์รูปแบบการเรียนรู้อุซินเนคติกส์ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการเขียนและเกิดความคิดริเริ่มแปลกใหม่ ดังจะเห็นได้จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อุซินเนคติกส์เพื่อ พัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อน เรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 5.53 คะแนน และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.23 คะแนน ส่วน หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 8.75 คะแนนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลง เท่ากับ 0.57 คะแนน และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า ความสามารถด้านการเขียน ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ความคิดริเริ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนนักเรียนมี คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.93 คะแนน และ ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 1.32 คะแนน ส่วนหลังเรียนนักเรียนมี

คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 8.69 คะแนนและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานลดลง เท่ากับ 0.79 คะแนน และผล การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความคิดริเริ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สอดคล้อง กับผลการวิจัยของสมจิตร ศรีสุข (2550) ที่ศึกษาพบว่า เวลาเป็นสิ่งสำคัญในการคิดและการเขียนของนักเรียน ครูผู้สอนควรใช้เวลากับนักเรียนพอสมควร กำหนด บทบาทในการกระตุ้นให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก สามารถแสดงความคิดของตัวเองออกมาให้มากที่สุด โดยใช้เทคนิคช่วยเหลือการเชื่อมโยงความคิดของ นักเรียนครูผู้สอนควรเปิดกว้างยอมรับแนวคิดของ ผู้เรียนแม้ความคิดนั้นจะ ไม่มีเหตุผลหรือไม่เหมาะสมก็ ตามที่ สร้างบรรยากาศน่าสนใจการเรียนก็จะบรรลุ จุดประสงค์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉวีวรรณ พิเศษสุทธิกุล (2543) ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เขียนเรื่องของผู้เรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพรทิพย์ ประการแก้ว (2542) ที่ศึกษาพบว่า ความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้ซินเนคติกส์สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kleiner (Online.1991)ที่ ศึกษาพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้กระบวนการ ซินเนคติกส์ในการจัดการเรียนการสอนสามารถนำมา ซึ่งผลของการเพิ่มจำนวนคำศัพท์ และการมีส่วนร่วมใน ชั้นเรียนมากขึ้นด้วย ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน และช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยยังพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อุโดยใช้ กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นการพัฒนา ความสามารถด้านการเขียนและความคิดริเริ่มของ ผู้เรียนดังจะเห็นได้จากเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการ เรียนการสอนตาม 6 ขั้นตอนแล้วให้ผู้เรียนสามารถคิด และเขียนเรื่องราวต่างๆได้ถูกต้องและน่าสนใจ ออกแบบงานเขียนในรูปแบบต่างๆ ผลงานด้านการ

เขียนของนักเรียนแต่ละคนมีเรื่องราวที่แปลก ใหม่ น่าสนใจ ไม่ซ้ำกัน และแต่ละคนสามารถสร้างสรรค์ งานเขียน มีแนวคิด การนำเสนอ เรื่องได้ดี สร้างสรรค์ งานเขียนในรูปแบบต่างๆ เช่น ทำเป็นหนังสือเล่มเล็ก รูปทรงต่างๆกัน ทั้งรูป 2 มิติ รูปทรง 3 มิติ และสามารถ ถ่ายทอดงานเขียนพร้อมนำเสนองานของตนเองได้อย่าง หลากหลาย ผลงานเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนมีคนมาศึกษา ดูงาน และสามารถถ่ายทอดกระบวนการขั้นตอนให้ นื่องๆ และคณะครูที่มาศึกษาดูงานได้มีความรู้ที่ฝังลึก มี คุณธรรมในการทำงานมีความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดงานเขียนที่สร้างสรรค์นำไปสู่การเขียนสู่ ห้องเรียนต่างๆ ที่ช่วยสอนน้อง และที่สำคัญผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยสูงขึ้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อ่าน คล่อง เขียนคล่องทุกคน

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรให้นักเรียนฝึกการเขียน และความคิดริเริ่มอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนเกิด พัฒนาการด้านการเขียนและการคิดริเริ่มอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายไม่ควรจัดซ้ำ ๆ เพราะ จะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกเบื่อเมื่อต้องทำกิจกรรมซ้ำ นานเกินไป

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ รูปแบบการเรียนรู้จีนเนคติกส์ให้ละเอียดก่อนนำไปใช้ เพื่อความเหมาะสมและประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

1.3 ครูผู้สอนควรส่งเสริมความสามารถใน การเขียนและความคิดริเริ่มแก่นักเรียนโดยการพยายาม สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้แสดงออกด้านความคิด โดยการใช้คำถามกระตุ้นยั่วยุให้นักเรียนเกิดความคิดที่ หลากหลายสามารถแสดงออกทางความคิดได้อย่าง อิสระสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อ การเรียนรู้

1.4 ครูผู้สอนควรคำนึงถึงข้อจำกัดในด้าน เนื้อหา เวลา ความยากง่าย ระดับสติปัญญาของนักเรียน

และสภาวะทางอารมณ์ของนักเรียนในขณะทำกิจกรรม ซึ่งครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา ความสามารถในการเขียนและความคิดริเริ่มโดยใช้ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ รูปแบบการเขียน จีนเนคติกส์ กับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา ความสามารถในการเขียนและความคิดริเริ่มโดยใช้ รูปแบบการเรียนรู้จีนเนคติกส์ โดยการศึกษาตัวแปร อื่นๆร่วมด้วยเช่นการวัดความสามารถในการคิด สร้างสรรค์ การเขียนเรียงความ เจตคติ ความพึงพอใจ หรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วย กระบวนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ จีนเนคติกส์

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วย ความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุะ มาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร อาจารย์ที่ ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.ประพนธ์ เจียรกุล ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษรองศาสตราจารย์รัชฎ์ ศิริ สวัสดิ์ ผู้ประสานงานวิชาเอก สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้ให้ความกรุณาให้ คำแนะนำ และติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่าง ใกล้ชิดตลอดมานับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จ เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ของ ท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมบัติ ตัญ ตรีรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ นางเฉลิม อุทกัธ ดร.รุ่งนภา แสนอำนวยผล และ นางสาวสุมิตรา ทะนาฤทธิ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและ เสียสละเวลา ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่เป็นประโยชน์ ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนายไพฑูรย์ แก้วไรสง
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกงสว่าง นายชัชวาล
อาราญ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม
คณะครู นักเรียน ทั้งสองโรงเรียน ทุกท่านที่ให้ความ
ร่วมมือในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
เพื่อนนักศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำ
วิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน
ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา ประโยชน์ และ
คุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบบูชาพระคุณบิดา
มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน
ที่ได้อบรม สั่งสอน ชี้แนะแนวทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย
เสมอมา

สถิตย์ กลุ่มเหรียญทอง

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.2545.การจัดสาระ
การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
พุทธศักราช 2544.กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
_____ 2544. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
กรณิการ์ พวงเกษม .2534. การเขียนเรื่องโดยใช้
จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับ
ชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
กระทรวงศึกษาธิการ . 2546. ความคิดสร้างสรรค์
หลักการ ทฤษฎีการเรียนการสอน การวัดผล
ประเมินผล. พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา.
_____ 2551. หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- ฉวีวรรณ พิเศษสุทธิกุล (2543) การศึกษาการเขียน
เรื่อง ด้วยรูปแบบจินตนิพนธ์ (Synectics)
ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
พรทิพย์ ประการแก้ว (2542) การใช้จินตนิพนธ์ช่วย
สร้างความคิดในการเขียนความเรียง
เชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สมจิตร ศรีสุข. 2550.การพัฒนาความสามารถในการ
เขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6: วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา.
สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.2553.
รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน(O-NET)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ค่าสถิติ
ระดับ โรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน .กระทรวงศึกษาธิการ.
สนิท ตั้งทวี .2528. ความรู้และทักษะทางภาษา.
กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
สุจริต เพียรชอบ. 2537. ประมวลสาระชุดวิชาการ
พัฒนาทักษะทางภาษา. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
สุดาตถ คันธาร ส. 2553.ผลการพัฒนา
ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์.
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 :
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
สุวิงศ์ พงศ์ไพบูลย์.2531. หลักภาษาไทย.
พิมพ์ครั้งที่ 13.กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.